

Toamna în parc

George Topârceanu

Cad grăbite pe aleea
Parcului cu flori albastre
Frunze moarte, vorba ceea,
Ca iluziile noastre.

Prin lumina estompată
De mătasa unui nor,
Visătoare trece-o fată
C-un plutonier-major.

Rumen de timiditate
El se uită-n jos posac.
Ea strivește foi uscate
Sub pantofii mici de lac.

Și-ntr-o fină discordanță
Cu priveliștea sonoră,
Merg așa, cam la distanță,
El major și ea minoră...